

Arrest

nr. 349 705 van 2 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 24 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. PIROTTE, *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) juli 2001.

1.2. Verzoeker dient op 14 maart 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 12 augustus 2025 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 november 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Mbundu etnie en de Pinksterbeweging, en op (...) juli 2001 geboren te Luanda (Angola), waar u ook woonachtig was. U voltuigde uw middelbaar onderwijs.

Sinds 2020, was u woonachtig in de wijk Cuca. In maart 2022, richtte u samen met drie andere vrienden een sociale beweging op om samen met/voor jongeren de situatie in Angola te verbeteren. Het directiecomité bestond uit: voorzitter M.M., secretaresse M.D.S., boekhouder P.L., en u was vicevoorzitter.

Tijdens een vergadering in mei 2023, vertelde één van de jongeren dat er op zes juni een manifestatie zou plaatsvinden tegen de stijging van de verkeersbelastingen. U vond het een goed idee om hieraan deel te nemen en de taxichauffeurs te ondersteunen, gezien de hogere prijzen ook een invloed zouden hebben op jongeren. U motiveerde de beweging om deel te nemen. Op de manifestatie, gebruikte de politie geweld tegen de betogers, en u en anderen werden gearresteerd. Er werd druk uitgeoefend op de andere gearresteerden, en zij verklaarden dat ze hadden deelgenomen omdat u dit had gevraagd, dat u de leider was van de groep. De politie beschuldigde u daarop van de leider te zijn van een jongerenbende tegen de overheid. U werd ondervraagd over welke politieke partij uw jongerenbeweging financierde, wat u ontkende. Na drie dagen werd u vrijgelaten, omdat er geen connectie werd gevonden tussen uw groep en een politieke partij. Er werd u wel opgedragen om niet meer deel te nemen aan manifestaties.

De sociale/maatschappelijke activiteiten van de beweging werden verdergezet (e.g. boekenclub). In augustus 2024 en op 23 november 2024, namen jullie nogmaals deel aan manifestaties.

Op 5 februari 2025, kwam de politie een oproepingsbrief afgeven, dat u zich diende aan te melden op 7 februari 2025. Ook uw andere collega-directieleden ontvingen een oproeping, maar vluchtten het land uit. U meldde zich wel aan, en kreeg te horen dat u was opgegeven als leider van een anti-overheidsgroepering. U werd fysiek mishandeld tijdens uw ondervraging, waar u opnieuw werd gevraagd naar uw banden met de oppositie en financiering. U ontkende opnieuw. Op 9 februari 2025, kon u uit de gevangenis ontsnappen met de hulp van een politieman, en dook onder in het huis van uw vriend.

Op 12 maart 2025, verliet u Angola, met behulp van een valse reisdocumenten, naar België, waar u op 14 maart 2025 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na uw vertrek, kwam de Angolese politie nog meermaals bij uw moeder langs om u te zoeken. Op 17 juni 2025, kwamen zij een arrestatiebevel voor u afgegeven.

Ter staving van uw verzoek, legt u volgende documenten neer: uw Angolese identiteitskaart (origineel), 'aviso' op uw naam (kopie); en een 'mandado de captura' op uw naam (kopie).

B. Motivering

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u **géén elementen** kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest vervolging door de Angolese autoriteiten omdat zij – onterecht, want uw jongerenbeweging had een sociaal-maatschappelijk doel, geen politiek oogmerk, en jullie namen enkel per uitzondering driemaal deel aan een manifestatie – denken dat uw jongerenbeweging banden heeft met de Angolese oppositie (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 09/09/2025, hierna NPO, p. 15, 17, 22).

Het CGVS hecht geen geloof aan uw voorgehouden problemen en vrees bij terugkeer.

1. Uw verklaringen over deelname aan de manifestaties overtuigen niet, bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de arrestaties en problemen die hieruit zijn voortgekomen. Aangezien u verklaart dat u mensen aanmoedigde voor en tijdens de manifestatie om deel te nemen (NPO, p. 12-13, 18), mag er verwacht worden dat u enige kennis heeft over de manifestatie in kwestie.

- Over de manifestatie van 6 juni 2023:

> Verklaart u dat deze vertrok vanuit Sao Paulo richting het centrum van Luanda, om de verhoging van de verkeersbelasting met 250 Kwanza aan te kaarten, en te eisen dat deze opnieuw zou dalen (NPO, p. 12-13, 17). Landeninformatie stelt echter dat er op/rond deze datum protesten waren op verscheidene plaatsen in Angola, doch kon er geen specifieke protesten in Luanda worden teruggevonden op 6 juni 2023. Later, op 17 juni 2023, vond er wel een protest plaats in Luanda, maar rond Santa Ana-kerkhof (dus niet Sao Paulo). Bovendien hadden al de protesten betrekking op de beslissing van de Angolese overheid om de subsidies voor brandstof te beëindigen, waardoor de brandstofprijzen sterk stegen: van 165 Kwanza naar 300 Kwanza per liter (zie blauwe map).

> Verklaart u dat tien leden van uw beweging zijn gearresteerd, maar u kan slechts twee namen geven (NPO, p. 17-18).

- Over de manifestatie van augustus 2024 herinnert u zich niets meer (NPO, p. 18).

- Over de manifestatie op 23 november 2024:

> Verklaart u dat deze werd georganiseerd door UNITA, en dat hierbij geen andere personen waren betrokken (NPO, p. 22). Nochtans stelt landeninformatie dat deze manifestatie werd georganiseerd door het 'Frente Patriótica Unida,' een politieke coalitiegroepering bestaande uit UNITA, Bloco Democrático (Democratisch Blok) en PRA JÁ Servir Angola (zie blauwe map).

> Verklaart u enkel vaagweg over het doel/reden: "dat ik me kan herinneren, om verbetering te brengen in land en dat eventueel regering uit hun macht zou gezet worden" (NPO, p. 19). Het is opvallend dat u niet meer concrete thema's van de manifestatie, zoals corruptie, voedselcrisis, politieke onderdrukking enz., kan aanhalen (zie blauwe map).

> Verklaart u dat de manifestatie is gestart rond Largo des Escolas, maar weet niet meer waar ze is geëindigd (NPO, p. 19). De manifestatie is gestart aan Santa Ana-kerkhof, en geëindigd op Largo des Escolas (zie blauwe map).

> Verklaart u "veel politiegeweld, veel geschoten, veel gewonden, mensen werden gevangengenomen, veel naar ziekenhuis gebracht. Het is ons gelukt om telkens te vluchten en niet te worden gearresteerd. De politie probeerde ons op te pakken, maar konden steeds vluchten" (NPO, p. 19-20). Nochtans stelt landeninformatie dat de mars vredevol is verlopen (zie blauwe map).

> Verklaart u dat dertig leden hebben deelgenomen, maar kan enkel de namen van uw twee mede-directieleden geven en vier andere leden, waarvan drie enkel bij voornaam (NPO, p. 19).

2. Het gebrek aan geloofwaardigheid van uw problemen wordt verder bestendigd door inconsistenties in uw verklaringen over uw laatste arrestatie (de directe aanleiding van uw vertrek) en de daaropvolgende periode.

- U vertoont een flagrant gebrek aan interesse in de lotgevallen van de overige directieleden:

> Alle vier de directiecomitéleden kregen een oproepingsbrief voor de politie. Uw drie collega's beslisten om het land te ontvluchten (uit angst voor beschuldigingen van deelname aan een jongerengroepering), waarvan u ook op de hoogte was. Deze vaststelling, in combinatie met uw verklaring dat u vooraf geen contact met hen heeft opgenomen om hier naar te informeren en überhaupt zelfs niet weet of zij zich eerst hebben aangemeld (NPO, p. 20), én het feit dat u eerder ook al onterecht werd beschuldigd (en mishandeld) door de Angolese autoriteiten, maken dat uw handelingen weinig aannemelijk zijn. Hiermee geconfronteerd stelt u simpelweg: "Ik ben geen crimineel. Ik moest deze notificatie beantwoorden en me komen voorstellen. Ik ben een burger, dus moet mijn plichten naleven. Ik had niets te vrezen en moest weten waarvoor het was" (NPO, p. 20).

> U verklaart dat M., de voorzitter, naar Namibië is gevlucht, en dat Ma. en P., de twee overige directieleden, ook zijn weggevlucht, maar u weet niet naar waar – u heeft hen hierover ook niet gecontacteerd (NPO, p. 20).

- Aanvankelijk stelt u over de ondervraging tijdens uw tweede arrestatie: "ze hebben me veel geslagen en gemarteld om de namen van de personen die manifestatie van organiseerden en wie de grote leiders waren te weten te komen. Ik heb meermaals gezegd dat ik dit niet wist" (NPO, p. 14) – hetgeen een opvallende uitspraak is aangezien de organisatoren van de demonstratie op 23 november 2024 publiekelijk gekend zijn. U ontkent vervolgens dat u dit heeft verklaard. U stelt nu dat ze u enkel hebben gezegd dat u jongeren motiveerde om tegen de regering in te gaan, en dat ze het contact wouden die u had gevraagd om deel te nemen aan de manifestatie en uw groepering financierde (NPO, p. 20-21).

- Bij DVZ, verklaarde u dat uw familie een politieagent heeft betaald om u te laten ontsnappen (Vragenlijst CGVS-Vd.d. 04/07/2025, hierna CGVS-V). Op het CGVS stelt u dat uw familie een politieagent "heeft kunnen overtuigen" om u te helpen, maar u weet niet op welke manier (NPO, p. 21). U heeft hier achteraf ook niet naar geïnformeerd bij uw familie (NPO, p. 21).

- Over uw vertrek op de Angolese luchthaven verklaart u eerst dat uw smokkelaar u niet had opgedragen om bij een specifieke luchthaven-controleur te gaan. Door de Protection Officier geconfronteerd dat u dus niets speciaal diende te doen op de luchthaven, dat u zomaar bij iedereen kon passeren voor de controle – u werd op dat moment gezocht door de Angolese autoriteiten (CGVS-V; NPO, p. 14) – stelt u nu geheel tegenstrijdig dat hij u wél had gezegd dat u bij een specifieke persoon diende te gaan (NPO, p. 11).

- U verklaart dat uw moeder heeft gezegd dat ze nog meermaals zijn langsgesproken na uw vertrek, maar u kan niet preciseren hoeveel keer (NPO, p. 10).

- U verklaart dat ze een arrestatiebevel op uw naam kwamen afgegeven aan uw moeder (NPO, p. 10). Ten eerste, het betreft hier een kopie, dewelke vatbaar is voor allerhande knip- en plakwerk, en dus slechts een geringe bewijswaarde kent. Ten tweede, voorziet de Angolese wet niet in het overhandigen van een arrestatiebevel aan iemand anders dan de persoon die wordt gearresteerd. Indien de persoon niet kan worden gearresteerd, zal de politie een certificaat opmaken met daarin de reden waarom de persoon niet kon worden gearresteerd en het arrestatiebevel opnieuw overhandigen aan de persoon die de arrestatie heeft opgedragen (zie blauwe map). Ten derde, de term 'mandado de captura' wordt niet meer gebruikt in het Angolese rechtssysteem. De correcte terminologie is 'mandado de detenção' (zie blauwe map). Het document heeft dan ook geen enkele bewijswaarde.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Uw neergelegde Angolese identiteitskaart ondersteunt uw verklaringen omtrent uw Angolese identiteit en nationaliteit.

Betreft de neergelegde oproeping ('aviso'), dit is een kopie, dewelke vatbaar is voor allerhande knip- en plakwerk, en dus slechts een geringe bewijswaarde kent. Het is niet van dien aard dat ze bovenstaande veelvuldige opmerken kan wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 19 september 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de oude artikelen 48/3 tot 48/9 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen" en "schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoeker verschaft vooreerst een theoretische uiteenzetting omtrent de geschonden geachte bepalingen en beginselen. Vervolgens verschaft hij een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaat in op de algemene informatie ten aanzien van politieke tegenstanders in Angola en benadrukt dat zijn vrees wel degelijk verband houdt met een politieke overtuiging. Hij gaat in op zijn verklaringen.

Verzoeker gaat verder in op de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas betreffende de deelname aan de manifestaties en de arrestaties. Hij benadrukt dat hij niet werd bijgestaan door een raadsman tijdens zijn persoonlijk onderhoud en bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ). Hij citeert zijn verklaringen en stelt dat hij coherent en met zichtbare emotie zijn rol in de jongerenbeweging heeft beschreven.

Verzoeker gaat in op zijn verklaringen omtrent de manifestatie die hij bijwoonde.

Verzoeker concludeert dat hij een vrees voor vervolging koestert door de veiligheidsagenten van de Angolese autoriteiten en daarom ook geen beroep kan doen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten.

3. Aanvullende nota's

Verzoeker maakt op 4 mei 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over. Verzoeker maakt dezelfde aanvullende nota nogmaals over ter terechtzitting op 7 mei 2026.

4. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor vervolging vanwege de Angolese autoriteiten, omdat hij ervan wordt verdacht de politieke oppositie te steunen met zijn jongerenvereniging. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers deelname aan manifestaties, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de daaropvolgend arrestaties en problemen van verzoeker. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op de volgende pertinente motieven:

“Aangezien u verklaart dat u mensen aanmoedigde voor en tijdens de manifestatie om deel te nemen (NPO, p. 12-13, 18), mag er verwacht worden dat u enige kennis heeft over de manifestatie in kwestie.

Over de manifestatie van 6 juni 2023:

> Verklaart u dat deze vertrok vanuit Sao Paulo richting het centrum van Luanda, om de verhoging van de verkeersbelasting met 250 Kwanza aan te kaarten, en te eisen dat deze opnieuw zou dalen (NPO, p. 12-13, 17). Landeninformatie stelt echter dat er op/rond deze datum protesten waren op verscheidene plaatsen in Angola, doch kon er geen specifieke protesten in Luanda worden teruggevonden op 6 juni 2023. Later, op 17 juni 2023, vond er wel een protest plaats in Luanda, maar rond Santa Ana-kerkhof (dus niet Sao Paulo). Bovendien hadden al de protesten betrekking op de beslissing van de Angolese overheid om de subsidies voor brandstof te beëindigen, waardoor de brandstofprijzen sterk stegen: van 165 Kwanza naar 300 Kwanza per liter (zie blauwe map).

> Verklaart u dat tien leden van uw beweging zijn gearresteerd, maar u kan slechts twee namen geven (NPO, p. 17-18).

- Over de manifestatie van augustus 2024 herinnert u zich niets meer (NPO, p. 18).

Over de manifestatie op 23 november 2024:

> Verklaart u dat deze werd georganiseerd door UNITA, en dat hierbij geen andere personen waren betrokken (NPO, p. 22). Nochtans stelt landeninformatie dat deze manifestatie werd georganiseerd door het ‘Frente Patriótica Unida,’ een politieke coalitiegroepering bestaande uit UNITA, Bloco Democrático (Democratisch Blok) en PRA JÁ Servir Angola (zie blauwe map).

> Verklaart u enkel vaagweg over het doel/reden: “dat ik me kan herinneren, om verbetering te brengen in land en dat eventueel regering uit hun macht zou gezet worden” (NPO, p. 19). Het is opvallend dat u niet meer concrete thema’s van de manifestatie, zoals corruptie, voedselcrisis, politieke onderdrukking enz., kan aanhalen (zie blauwe map).

> Verklaart u dat de manifestatie is gestart rond Largo des Escolas, maar weet niet meer waar ze is geëindigd (NPO, p. 19). De manifestatie is gestart aan Santa Ana-kerkhof, en geëindigd op Largo des Escolas (zie blauwe map).

> Verklaart u “veel politiegeweld, veel geschoten, veel gewonden, mensen werden gevangengenomen, veel naar ziekenhuis gebracht. Het is ons gelukt om telkens te vluchten en niet te worden gearresteerd. De politie probeerde ons op te pakken, maar konden steeds vluchten” (NPO, p. 19-20). Nochtans stelt landeninformatie dat de mars vredevol is verlopen (zie blauwe map).

> Verklaart u dat dertig leden hebben deelgenomen, maar kan enkel de namen van uw twee mede-directieleden geven en vier andere leden, waarvan drie enkel bij voornaam (NPO, p. 19).”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door louter aan te brengen dat er geen advocaat aanwezig was bij het gehoor bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kan verzoeker geen afbreuk doen aan voormelde motieven. In deze stipt de Raad vooreerst aan dat de afwezigheid van de advocaat de *protection officer* niet belet de verzoeker om internationale bescherming persoonlijk te horen. De *protection officer* heeft verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of hij geen advocaat

heeft, dan wel een advocaat heeft, maar dat deze niet aanwezig is. Verzoeker heeft aangegeven geen advocaat te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 2). De *protection officer* heeft verdere toelichtingen gegeven omtrent het verloop van het persoonlijk onderhoud en gevraagd of verzoeker zich, gelet op dit alles, in staat voelde om het interview te houden. Verzoeker heeft hierop bevestigend geantwoord (zie NPO, p. 3). De Raad wijst er in deze ook op dat het aan verzoeker zelf toekomt om zijn juridische bijstand te organiseren, indien hij de aanwezigheid van een advocaat bij het persoonlijk onderhoud wenste. Verzoeker werd er bij zijn oproeping voor het persoonlijk onderhoud op attent gemaakt dat hij zich kon laten vergezellen van een advocaat (zie AD, "oproeping persoonlijk onderhoud" dd. 25 juli 2025). Alleszins maakt verzoeker ook niet aannemelijk waarom de aanwezigheid van een advocaat nodig zou zijn geweest om hem het belang van het persoonlijk onderhoud te laten inzien, gelet ook op de vaststelling dat de *protection officer* verzoeker hier in het begin van het onderhoud ook nog eens op attent heeft gemaakt (zie NPO, p. 2). De Raad kan ook enkel vaststellen dat verzoeker zich beperkt tot het vaststellen dat er geen advocaat aanwezig was en hij hierdoor niet de mogelijkheid heeft gehad zijn verklaringen na te lezen en zaken die foutief genoteerd werden te corrigeren. Verzoeker geeft op geen enkel punt *in concreto* aan welke vermeldingen in de notities van het persoonlijk onderhoud incorrect zouden zijn, noch hoe het gebrek aan een advocaat *in concreto* een impact heeft gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen – waarvan hij van oordeel is dat deze wel degelijk voldoende coherent en met zichtbare emotie werden verteld – het uiten van blote beweringen, evenals het tegenspreken en minimaliseren van het belang van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Het blote betoog dat door de commissaris-generaal geen rekening werd gehouden met de omstandigheden van de manifestaties en de traumatische aard van dat moment, kan niet volstaan om de concrete motieven in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, enkel vaststellen dat verzoekers verklaringen omtrent de manifestaties hetzij onvoldoende gedetailleerd en doorleefd, hetzij strijdig met de beschikbare landeninformatie zijn. Aldus kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers deelname aan deze manifestatie, hetgeen de directe oorzaak is van zijn problemen met de Angolese autoriteiten en het enige politieke element binnen de jongerenvereniging (zie NPO, p. 17).

5.1.3. De Raad merkt alleszins op dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de concrete vervolgingsfeiten – met name de arrestaties door de Angolese politiediensten – gelet op de volgende pertinente overwegingen:

"U vertoont een flagrant gebrek aan interesse in de lotgevallen van de overige directieleden:

> Alle vier de directiecomitéleden kregen een oproepingsbrief voor de politie. Uw drie collega's beslisten om het land te ontvluchten (uit angst voor beschuldigingen van deelname aan een jongerengroepering), waarvan u ook op de hoogte was. Deze vaststelling, in combinatie met uw verklaring dat u vooraf geen contact met hen heeft opgenomen om hier naar te informeren en überhaupt zelfs niet weet of zij zich eerst hebben aangemeld (NPO, p. 20), én het feit dat u eerder ook al onterecht werd beschuldigd (en mishandeld) door de Angolese autoriteiten, maken dat uw handelingen weinig aannemelijk zijn. Hiermee geconfronteerd stelt u simpelweg: "Ik ben geen crimineel. Ik moest deze notificatie beantwoorden en me komen voorstellen. Ik ben een burger, dus moet mijn plichten naleven. Ik had niets te vrezen en moest weten waarvoor het was" (NPO, p.20).

> U verklaart dat M., de voorzitter, naar Namibië is gevlucht, en dat Ma. en P., de twee overige directieleden, ook zijn weggevlucht, maar u weet niet naar waar – u heeft hen hierover ook niet gecontacteerd (NPO, p. 20). Aanvankelijk stelt u over de ondervraging tijdens uw tweede arrestatie: "ze hebben me veel geslagen en gemarteld om de namen van de personen die manifestatie van organiseerden en wie de grote leiders waren te weten te komen. Ik heb meermaals gezegd dat ik dit niet wist" (NPO, p. 14) – hetgeen een opvallende uitspraak is aangezien de organisatoren van de demonstratie op 23 november 2024 publiekelijk gekend zijn. U ontkent vervolgens dat u dit heeft verklaard. U stelt nu dat ze u enkel hebben gezegd dat u jongeren motiveerde om tegen de regering in te gaan, en dat ze het contact wouden die u had gevraagd om deel te nemen aan de manifestatie en uw groepering financierde (NPO, p. 20-21).

Bij DVZ, verklaarde u dat uw familie een politieagent heeft betaald om u te laten ontsnappen (Vragenlijst CGVS-Vd.d. 04/07/2025, hierna CGVS-V). Op het CGVS stelt u dat uw familie een politieagent "heeft kunnen overtuigen" om u te helpen, maar u weet niet op welke manier (NPO, p. 21). U heeft hier achteraf ook niet naar geïnformeerd bij uw familie (NPO, p. 21).

Over uw vertrek op de Angolese luchthaven verklaart u eerst dat uw smokkelaar u niet had opgedragen om bij een specifieke luchthaven-controleur te gaan. Door de Protection Officier geconfronteerd dat u dus niets speciaal diende te doen op de luchthaven, dat u zomaar bij iedereen kon passeren voor de controle – u werd op dat moment gezocht door de Angolese autoriteiten (CGVS-V; NPO, p. 14) – stelt u nu geheel tegenstrijdig dat hij u wél had gezegd dat u bij een specifieke persoon diende te gaan (NPO, p. 11).

U verklaart dat uw moeder heeft gezegd dat ze nog meermaals zijn langsgesproken na uw vertrek, maar u kan niet preciseren hoeveel keer (NPO, p. 10).

U verklaart dat ze een arrestatiebevel op uw naam kwamen afgegeven aan uw moeder (NPO, p. 10). Ten eerste, het betreft hier een kopie, dewelke vatbaar is voor allerhande knip- en plakwerk, en dus slecht een

geringe bewijswaarde kent. Ten tweede, voorziet de Angolese wet niet in het overhandigen van een arrestatiebevel aan iemand anders dan de persoon die wordt gearresteerd. Indien de persoon niet kan worden gearresteerd, zal de politie een certificaat opmaken met daarin de reden waarom de persoon niet kon worden gearresteerd en het arrestatiebevel opnieuw overhandigen aan de persoon die de arrestatie heeft opgedragen (zie blauwe map). Ten derde, de term ‘mandado de captura’ wordt niet meer gebruikt in het Angolese rechtssysteem. De correcte terminologie is ‘mandado de detenção’ (zie blauwe map). Het document heeft dan ook geen enkele bewijswaarde.”

Ook hier stelt de Raad vast dat deze motieven steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas en pertinent alsook draagkrachtig zijn. Verzoeker slaagt er ook hier niet in om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Omtrent de ondervragingen stelt hij dat hij later in het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat de politieagenten wilden weten wie de jongerenvereniging hadden aangespoord om deel te nemen aan de manifestatie, maar gaat hiermee voorbij aan zijn verklaringen eerder tijdens het persoonlijk onderhoud dat *“ze hebben me veel geslagen en gemarteld om de namen van de personen die manifestatie van organiseerden en wie de grote leiders waren te weten te komen”* (zie NPO, p. 14). Verzoeker brengt geen dienstige argumenten in tegen de overige motieven, die hierboven werden weergegeven. Waar hij benadrukt dat hij zijn originele paspoort – de Raad neemt aan dat verzoeker op identiteitskaart doelt – heeft overgelegd, evenals andere documenten, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker hiermee de concrete beoordeling van de neergelegde stukken door de commissaris-generaal – die door de Raad wordt bijgetreden – niet aan het wankelen brengt.

5.1.4. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij heeft deelgenomen aan manifestaties en hierdoor werd gearresteerd door de Angolese autoriteiten, kan hij zich ook niet dienstig beroepen op de algemene behandeling van leden en sympathisanten van oppositiepartijen. Verzoeker stelt dat zijn jongerenbeweging wel degelijk een politiek oogmerk had en dat hij werd gezien als een politieke tegenstander, doch de Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft bevestigd dat zijn vereniging geen politieke vereniging was en dat de manifestaties – waaraan aldus geen geloof kan worden gehecht – het enige politieke element betrof.

5.1.5. De bij aanvullende nota overgemaakte documenten doen geen afbreuk aan het voorgaande. Wat betreft het ongedateerd psychologisch attest, wordt hier enkel aangegeven dat verzoeker op 1 april 2026 een consultatie heeft gehad. Dit document omvat geen enkele verdere inlichtingen, gaat niet concreet in op zijn psychologische toestand en bevat geen begeleidend schrijven van de psycholoog. Deze bevestiging van een consultatie is dan ook niet van aard om alsnog de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas te herstellen, noch wordt hiermee aangetoond dat verzoeker omwille van een psychologische problematiek niet in staat was om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor het attest inzake een bevestiging van een tandartsafpraak. Waar verzoeker nog een attest van inschrijving als vrijwilliger voor het Rode Kruis overmaakt, waarmee hij wilt aantonen dat hij zich inzet voor de samenleving, heeft dit slechts betrekking op zijn leven hier in België en wordt geen link gemaakt met een vrees voor vervolging in Angola.

5.1.6. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

5.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in oud artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Met betrekking tot oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

5.2.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

5.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.5. In de mate dat verzoeker een schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES